

AN 18 okt 1971

Gunnarskogsbo med många yrken att blicka tillbaka på!

Teofil Norrgård (bilden) är namnet på en känd gunnarskogsbo, vars porträtt tecknas i dagens AN. Han kan verkligen se tillbaka på ett både aktivt och omväxlande liv, som ännu på ålderns höst ingalunda saknar innehåll. Skogsarbetare, snickare, sjöman, pråmskeppare, cykelhandlare och d:o reparatör är endast några av de många yrken han provat på under sin långa levnad.

Se artikel sid. 5

80-årig gunnarskogsbo med brokigt förflutet

Teofil Norrgård i Stommen, Gunnarskog, är envälkänd person för de flesta gunnarskogsbor. Han tillhör invandrarna till Jössehärsbygden, bördig som han är från Njurunda i Medelpad. Ja, egentligen är han bördig från Finland, hans föräldrar kom ursprungligen från en ort i vårt östra grannland som bär namnet Närpes.

Som alla andra ungdomar kom Teofil tidigt ut i förvärvslivet och som de flesta andra i Norrland på den tiden blev han skogsarbetare. Äventyrslysten som han var lockades han av det mångomsjungna sjömansyrket, stack till sjöss under några år, innan han återkom till lugnare vatten som boseråtskeppare på Ångermanälven.

På nytt axlade han skogsarbetarens tunga mantel, ett lyckosamt byte. Uppe i ett skogshuggarläger i Härjedalen träffade han en ung kocka vid namn Kerstin som sedan dess är hans livsledsagarinna. Mötet innebar också att Teofil Norrgård snabbt blev en stadgad karl.

Efter några år i Sunne, där han bl.a. först var med och byggde upp Lerans Sägverk och sedan arbetade där som cirkelsägare, kom Teofil till Gunnarskog 1921 där han efter några år som skogsarbetare sadlade om och blev affärsman inom en på den tiden starkt uppåtgåen-

Teofil Norrgård är mån om att hans höns får mat, men så syns det också att de gillar sin husbonde.

de bransch. Han blev nämligen cykelhandlare.

- Cyklar har jag sålt i tusentals till gunnarskogsborna, säger han. Det skulle vara cyklar med Torpedonav, för dom var mest lättgående, och det var viktigt,

Förtjänsten pr cykel var väl inte så stor, men ibland sålde man flera i veckan.

- Även om det var bra märken så hände det dock att de också skulle repareras och därför kombinerades försäljningen med en cykelverkstad.

Att Teofil inte endast var cykelreparatör, det vet många gamla gunnarskogsbor. När det t.ex gått håll på en mjölkflaska gick alla till den lilla verkstaden och fick hålet igenlött. Med lödbult saltsyra och tenn var det snabbt avklarat till det stående priset av 25 öre.

Teofil Norrgård följde med i utvecklingen. När motorcykeln kom i ropet - senare också mopeden - så blev det försäljning och reparation även av dessa och han kom snabbt att bli expert i Gunnarskog på alla slags motorer.

Han är också snickarkunnig, Under vintrarna tillverkade han möbler av allehanda slag, likaså många vävstolar som ännu är i bruk i gunnarskogshemmen. Nära nog egenhändigt har han timrat upp den stuga han och Kerstin ännu bor i. Det var endast själva upptimringen han fick hjälp med, all inredning har han klarat av själv.

Och i denna stuga, egenhändigt byggt och med möbler han själv tillverkat, njuter nu Kerstin och Teofil sitt otium. Trots dryga 80 år är han pigg och vital, tar sig en tur på cykel och pysslar om sina höns. En sysselsättning som är betydligt lättare och enklare än prämskepparjobbet på Ångermanälven.